

N:o 64.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen angående anslag till anläggning vid Göteborgs hospital af en hållplats å statsbanan genom Bohuslän; gifven Stockholms slott den 22 februari 1907.

Under åberopande af bifogade utdrag af statsrådsprotokollet öfver civilärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen att, under förbehåll af kostnadsfri markupplåtelse enligt en af Johan Alfred Nilsson i Lillhagen afgifven förbindelse, för anläggning af en hållplats å statsbanan genom Bohuslän i gränsen mellan Göteborgs hospitals egendom Storhagen och egendomen Lillhagen i hufvudsaklig öfverensstämmelse med ett af kaptenen Carl Sprinchorn uppgjort förslag på extra stat för år 1908 anvisa ett belopp af 17,200 kronor, med rätt för Kungl. Maj:t att låta förskottsvis under år 1907 af tillgängliga medel utanordna nämnda belopp.

De till ärendet hörande handlingar skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kungl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres sjukdom:

G U S T A F.

Julius Juhlin.

Utdrag af protokollet öfver civilärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 22 februari 1907.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern LINDMAN,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena TROLLE,
Statsråden: TINGSTEN,
ALBERT PETERSSON,
ALFRED PETERSSON,
HEDERSTIERNA,
DYRSSEN,
HAMMARSKJÖLD,
ROOS,
JUHLIN,
SWARTZ.

Departementschefen, statsrådet Juhlin anförde härefter:

Uti den genom nådigt bref den 7 augusti 1903 fastställda plan för sträckningen Skafteröd—Olskroken af statsbanan genom Bohuslän upp-
tages hvarken station eller hållplats mellan Olskrokens och Säfve station-
er, och fanns icke heller i det för Riksdagen framlagda kostnadsför-
slaget någon sådan anläggning angifven.

Fråga om anordnande af station eller hållplats å sistberörda ban-
sträcka har nu från skilda håll väckts, och anhåller jag härmed få
underställa denna sak Kungl. Maj:ts pröfning.

De olika intressen, som i frågan äro representerade, äro dels Göte-
borgs hospital, för hvilket det är angeläget att få en hållplats anordnad

i hospitalets omedelbara närhet, och dels en del ortsinnevägnare, hvilka hemställa om anläggande af en fullständig station å egendomen Hökällan en kilometer norr om hospitalet.

Frågan bragtes först på tal af hospitalsdirektionen, som efter förberedande underhandlingar med järnvägsstyrelsen i skrifvelse till medicinalstyrelsen den 24 september 1904 anhöll, att erforderliga medel måtte beredas för anläggning af en station i gränsen mellan hospitalets egendom Storhagen och hemmanet Lillhagen.

Till stöd för denna framställning åberopade direktionen ett af hospitalets syssloman i ärendet afgifvet yttrande, däri denne påpekat, att hospitalets aflägsna belägenhet, efter landsvägens sträckning något mer än 7 kilometer från Göteborg — det centrum, hvarifrån hospitalet måste förse sig med det allra hufvudsakligaste af sina förnödenheter — medfört icke endast att priset på proviantartiklar och andra dagliga förnödenheter ställde sig afsevärdt högt, utan äfven att anstalten för besörjande af alla de transporter af olika varor, hvilka icke lämpligen och med fördel kunde af leverantör på platsen aflämnas, måst anskaffa och underhålla dragare i vida större utsträckning än eljest varit nödigt. Syslomanen beräknade, att hospitalet genom anläggning af en station eller hållplats å dess område skulle göra en årlig vinst af omkring 8,000 kronor till följd af besparade frakter.

Vid direktionens skrifvelse fanns fogad en af ägaren till Lillhagen Johan Alfred Nilsson utfärdad, den 13 september 1904 dagtecknad handling, däruti Nilsson förbundit sig att, under förutsättning att ifrågavarande stations- eller hållplatsanläggning, hvars område skulle omfatta delar af egendomarna Storhagen och Lillhagen, komme till utförande inom en tid af fem år från nämnda dag, kostnadsfritt till Kungl. Maj:t och kronan för all framtid upplåta all för berörda anläggning med behöflig utfartsväg erforderlig mark från egendomen Lillhagen.

Sedan medicinalstyrelsen därefter hos järnvägsstyrelsen anhållit om uppgift å kostnaden för anläggning af en station å den föreslagna platsen vid södra gränsen af Göteborgs hospitals område, med iakttagande däraf att stationens sidospår finge en längd af 150 meter samt att å stationen i öfrigt gäfves det minsta omfång, som järnvägsstyrelsen funne kunna ifrågakomma, har järnvägsstyrelsen meddelat, att under ofvannämnda förutsättningar kostnaden för stationsanläggningen på ifrågavarande plats, utom för anskaffning af erforderlig mark, beräknades komma att belöpa sig till 32,000 kronor.

Uti underdånig skrifvelse den 29 mars 1905 har medicinalstyrelsen i anslutning till direktionens hemställan därefter anfört, att, ehuru styrelsen

ansåge de af sysslomannen gjorda beräkningar öfver hospitalets ekonomiska vinst af stationen ifråga icke i allo kunna godkännas, fördelarna för hospitalet likväl vore så väsentliga, att styrelsen funnit sig böra framlägga ärendet till Kungl. Maj:ts nådiga pröfning; och har styrelsen därvid, enär det föreslagna läget för stationen vore fördelaktigt, och, i händelse stationen anlades å denna plats, några kostnader för markförvärf icke skulle ifrågakomma, då all därtill erforderlig mark, utöfver hvad ägaren af Lillhagen upplåtit, tillhörde hospitalet, hemställt om bemyndigande att af förslagsanslaget till hospitals underhåll använda ett belopp af 32,000 kronor för ifrågavarande stationsanläggning.

Innan jag går vidare, anhåller jag få nämna, att Göteborgs och Bohus läns landsting uti en af Kungl. Maj:ts befallningshafvande i länet insänd skrift hemställt, att Kungl. Maj:t måtte anbefalla anläggning vid Göteborgs hospital af en station vid längdbanan, under förutsättning att landstinget icke betungades med några utgifter härför.

Sedan medicinalstyrelsens ofvan omförmälda framställning inkommit till Kungl. Maj:t, hafva folkskolläraren G. E. Mellin i Tufve med flera, enligt dem af i saken intresserade personer inom Tufve och Säfve kommuner gifvet uppdrag, i underdånig skrifvelse hemställt, att den ifrågasatta stationen vid statsbanan genom Bohuslän måtte i stället anläggas vid egendomen Hökällan å en plats, belägen en kilometer norr om den af medicinalstyrelsen för stationen föreslagna platsen.

Till bemötande af hvad medicinalstyrelsen andragit till förmån för stationens förläggande i gränsen mellan Storhagen och Lillhagen anföres i skrifvelsen, att denna plats hade ett sådant läge, att afståndet norrut till närmaste station, Säfve, blefve 7 kilometer, under det att afståndet söderut till en blifvande station vid Tingstad blefve endast omkring 3 kilometer, något som komme att inverka menligt på trafiken å banan. Härtill komme, att stationens anläggande å nämnda plats till följd af den bergiga, trånga terrängen erbjöde onödiga svårigheter och kostnader icke minst för tilläfventyrs i framtiden behöfliga utvidgningar af bangården, samt att till stationen icke komme att leda någon allmän väg. Vidare anföres, att det ifrågasatta läget i gränsen mellan Storhagen och Lillhagen vore olämpligt i förhållande till den omkringliggande bygden, i det att blott en ringa del af befolkningen skulle, om stationen blefve dit förlagd, komma i åtnjutande af bättre kommunikationer än som redan landsvägsledes funnes med den hufvudsakligaste afsättningsorten för dess produkter, nämligen Göteborgs stad. Stationen skulle sålunda ej

erhålla den ekonomiska bärighet, som med ett annat läge för densamma kunde erbjudas. Stationsläget vid Hökällan, 6 kilometer från Säfve och 4 kilometer från Tingstad, erbjöde däremot betydligt gynnsammare terräng såväl för bangårdens första anläggning som för dess eventuella framtida utveckling. Dit förde en redan befintlig allmän landsväg, hvarförutom genom utfästelser rörande upplåtelser af mark det framtida anläggandet af en väg från stationen tvärs öfver Kvillebäcksdalen till allmänna landsvägen å dalens västra sida vore betryggadt.

Med den nu ifrågavarande framställningen hafva nämligen öfverlämnats särskilda skriftliga utfästelser utaf dels ägaren till egendomen Hökällan A. G. Friländer dels ock Eva Andreasson å Norum att kostnadsfritt upplåta, den förre den mark, som komme att erfordras för anläggande af en station å Hökällans område och af en från densamma ledande väg till bäcken Kvillen, samt den senare den för anläggning af väg från nämnda bäck till allmänna landsvägen väster därom behöfliga jord, hvarjämte Eva Andreasson medgifvit, att den sten, som blefve erforderlig för uppförande af bro öfver Kvillen, finge tagas å hennes ägor. Vidare finnes vid skrifvelsen fogad teckningslista öfver bidrag till åstadkommande af en station å egendomen Hökällan, utvisande, att af intresserade personer inom orten för nämnda ändamål tecknats bidrag till ett sammanlagdt belopp af omkring 18,200 kronor.

Mellin och hans medsökande anföra vidare. De hade visserligen icke mäktat på frivillighetens väg åstadkomma hela det för stationsanläggningens utförande vid Hökällan erforderliga kostnadsbelopp, som beräknats till 27,500 kronor, men, då en summa af öfver 18,000 kronor kunnat af dem ställas till förfogande för nämnda ändamål, samt staten för dess hospitalsinrättning tydligtvis komme att hafva största nytta af stationen äfven med det af sökandena föreslagna, endast en kilometer nordligare läget, borde det felande beloppet utgå af de för medicinalstyrelsen tillgängliga medel. Då vägförlängningen från hospitalet till stationen med förläggning vid Hökällan endast uppginge till omkring 500 meter, syntes olägenheten däraf till fullo uppvägas af skillnaden mellan de statsverket drabbande kostnaderna för stationsanläggningen, nämligen å nu föreslagna plats blott omkring 10,000 kronor emot 32,000 kronor, därest stationen förlades dit medicinalstyrelsen föreslagit.

Uti infodradt underdånigt utlåtande af den 7 juni 1905 har där-
efter järnvägsstyrelsen anført, att styrelsen icke hade något att erinra mot anläggandet af en station i närheten af Göteborgs hospital, under

förutsättning att till styrelsens förfogande ställdes för ändamålet erforderliga medel jämte för stationsanläggningen nödigt jordområde.

Vidkommande åter frågan om hvilkendera af ofvanberörda platser, som bör väljas för den ifrågasatta anläggningen, har styrelsen till en början framhållit, att den eventuella tillkomsten af en station vid Tingstad icke i någon mån kunde inverka på läget för stationen vid eller i närheten af hospitalet, enär dennas läge borde bestämmas uteslutande af hospitalets och den angränsande bygdens behof af trafik på Göteborg. Då vidare afståndet mellan de båda ifrågasatta stationslägena icke vore större än en kilometer, syntes visserligen hvad Mellin och medintressenter anført därom att genom stationens förläggande till hospitalets omedelbara närhet blott en ringa del af befolkningen skulle komma i åtnjutande af bättre kommunikationer än som redan landsvägsledes funnes med Göteborgs stad vara i hög grad öfverdrifvet; men då icke blott förbindelser afgifvits af vederbörande jordägare att kostnadsfritt tillhandahålla statens järnvägar den mark, som erfordrades för stationens utförande å egendomen Hökällans område samt för anläggande af dit ledande väg, utan äfven för ändamålet inom orten tecknats bidrag till det icke obetydliga beloppet af öfver 18,000 kronor, måste det antagas, att en viss del af befolkningen vore i hög grad intresserad af, att stationen blefve förlagd till sistnämnda plats. Härtill komme, att, då med hänsyn till det begränsade utrymme, som af kostnadsskäl vore föreslaget att vid första anläggningen gifvas åt stationen, vare sig densamma anlades i hospitalets omedelbara närhet eller å Hökällans område, en utvidgning af densamma, och det möjligen i en nära framtid, blefve behöfligt, det föreslagna läget vid Hökällan på grund af den jämna terrängen erbjöde afgjorda fördelar framför det andra alternativet. Däremot skulle stationens förläggande till den af medicinalstyrelsen föreslagna platsen i hospitalets omedelbara närhet gifvetvis för hospitalet medföra afsevärda fördelar, men det syntes dock vara berättigadt ifrågasätta huruvida en statsutgift på 32,000 kronor för genomförande af detta förslag i stället för icke fullt 9,500 kronor för stationens anläggande vid Hökällan, kunde motiveras af den större kostnad för hospitalets transporter, som skulle uppstå, om stationen utfördes å sistnämnda plats. Med ett dylikt läge skulle stationen uppenbarligen icke i lika hög grad lända hospitalet till gagn, men på grund af hvad ofvan anförts angående ortsintresset syntes det styrelsen böra tagas i öfvervägande, huruvida icke stationen äfven med detta läge skulle medföra så stor besparing i hospitalets nuvarande transportkostnader och jämväl i öfrigt blifva detsamma till så afsevärd nytta, att det belopp af omkring 9,500 kronor, som för

anläggande af station vid Høkällan erfordrades utöfver nyssnämnda af de för saken intresserade sammanbragta belopp, 18,000 kronor, borde bestridas af de till hospitalets underhåll anslagna medel.

På grund af hvad sålunda anförts och under förutsättning, att olägenheterna för hospitalet af stationens förläggande till Høkällan icke ansåges större än att de uppvägdas af den besparing, som därigenom gjordes för statsverket, har styrelsen tillstyrkt att en mindre station finge under närmare angifna villkor anläggas på den ifrågasatta platsen å egendomen Høkällan. Ansåges åter en station å denna plats icke kunna bereda hospitalet sådana fördelar, att de syntes berättiga en utgift för detsamma af omkring 9,500 kronor, förordade styrelsen, att den ifrågasatta mindre stationen måtte komma till utförande å den af medicinalstyrelsen föreslagna platsen i gränsen mellan Storhagen och Lillhagen.

Sedan medicinalstyrelsen härefter erhållit nådig befallning att afgifva förnyadt utlåtande, har styrelsen anmodat hospitalsdirektionen att i ärendet ånyo yttra sig. Direktionen har därvid med anslutning till ett af hospitalets syssloman afgifvet yttrande anført bland annat, att, för den händelse en statsutgift af 32,000 kronor för anordnande af en station å hospitalets egen mark, trots de betydande fördelarna för anstalten däraf, icke skulle kunna anses berättigad vid jämförelse med den teckning af penningar och det erbjudande af jord, som gjorts till förmån för en stationsanläggning å egendomen Høkällan, ansåge sig direktionen, med afstyrkande af det begärda bidraget af 9,500 kronor af förslagsanslaget till hospitals underhåll för anläggning af en station å nämnda egendom, böra anhålla, att en hållplats med rundspår, kol- och vedskjul samt magasinsbyggnad måtte i hufvudsaklig öfverensstämmelse med ett af kaptenen Carl Sprinchorn uppgjort, vid skrifvelsen fogadt förslag anordnas i gränsen mellan Storhagens och Lillhagens ägor.

Enligt detta förslag skulle ett rundspår med endast 100 meters fri spårlängd utläggas från hufvudspåret å samma plats, dit stationen enligt medicinalstyrelsens förslag varit afsedd att förläggas. Till ifrågasvarande spår skulle gods expedieras uteslutande för hospitalets räkning, hvaremot hållplatsen kunde beträffande persontrafiken utan svårighet upplåtas för en större allmänhet. Hållplatsen skulle icke behöfva någon annan föreståndare än en banvakt med bostad i närmaste vaktstuga, hvilken samtidigt med vaktsysslan hade att ombesörja bevakningen af växlarna, försäljningen af biljetter och godsförsändningen. Frakten för gods till och från denna hållplats skulle betalas vid närmaste station, under hvilken hållplatsen komme att lyda. Kostnaden för en sådan anläggning skulle belöpa sig till 13,600 kronor, i hvilket belopp inginge äfven ut-

gifterna för uppförande af uteslutande för hospitalets räkning afsedda kol- och vedskjul samt magasinsbyggnad.

Enligt hvad hospitalets syssloman anfört, skulle, därest en sådan anläggning komme till stånd, väl icke i allo samma betydande vinst uppkomma som vid förläggande af en station å platsen, enär den dagliga styckeagodstrafiken icke blefve så tillgodosedd som i andra fallet, men då försändingen af vagnslastgods samt jämväl persontrafiken blefve fullt tillgodosedda, hade det nu framlagda förslaget afgjorda fördelar framför Hökällaalternativet, enär förslaget uppfyllde allt det väsentliga af hvad anstalten ifråga om en station å hospitalets mark eftersträfvat. En sålunda anordnad hållplats skulle för öfrigt enligt sysslomannens förmenande ingalunda utesluta möjligheten af en station vid Hökällan. Tvärtom torde de däraf intresserade skynda att till fullo betäcka omkostnaderna för nämnda stationsanläggning, om det skulle visa sig, att något bidrag af hospitalsmedel icke vore att påräkna.

Under återopande af direktionens yttrande har medicinalstyrelsen — dit enskilda personer i orten ingifvit en skrift med protest mot att den ifrågasatta hållplatsen skulle betjäna uteslutande hospitalets godstrafik — för egen del framhållit, att fördelen för godsbefördran till hospitalet af en station vid Hökällan skulle blifva ganska ringa. Endast för personalens resor till och från Göteborg skulle därigenom en lättnad uppstå. Det syntes för öfrigt styrelsen betänkligt att använda hospitalsunderhållsmedlen för en stationsbyggnad liggande så långt utanför hospitalets eget område, hvarför styrelsen afstyrkte en sådan åtgärd.

Beträffande vidare omfattningen af en stationsanläggning å den af medicinalstyrelsen föreslagna platsen, uttalade medicinalstyrelsen såsom sin mening att för hospitalets behof en hållplats, sådan som nu senast af kaptenen Sprinchorn föreslagits, vore alldeles tillräcklig. Medicinalstyrelsen hemställde alltså att — därest styrelsens föregående underdåniga framställning i ärendet icke vunne nådigt bifall — Kungl. Maj:t täcktes förordna, att en hållplats skulle i hufvudsaklig öfverensstämmelse med kaptenen Sprinchorns förslag anläggas vid Göteborgs hospital, och fördenskull bemyndiga medicinalstyrelsen att af förslagsanslaget till hospitals underhåll till järnvägsstyrelsen utbetala för ändamålet erforderligt belopp.

Sedan därefter Mellin och medsökande till Kungl. Maj:t ingifvit en ytterligare skrift, har järnvägsstyrelsen till följd af nådig remiss i ärendet afgifvit förnyadt underdånigt utlåtande och däruti anfört följande. Något hinder i tekniskt hänseende mötte visserligen icke för

anläggande enligt kaptenen Sprinchorns förslag af en hållplats vid hospitalet, men hölle styrelsen före, att skötandet af hållplatsen näppe-
ligen kunde uppdragas åt en banvakt, likasom att densamma icke kunde
anläggas för det af kaptenen Sprinchorn beräknade belopp. Styrelsen
hade låtit beräkna kostnaderna för den nu ifrågasatta hållplatsen, och
uppginge desamma enligt af vederbörande arbetschef lämnad uppgift till
omkring 17,200 kronor.

Af sedermera infordradt specificerad kostnadsförslag framgår, att
berörda kostnad beräknats å följande poster, nämligen:

terrassering m. m.	kr.	2,640: —
spåranordningar	»	5,725: —
växel- och signalsäkerhetsanläggning	»	2,500: —
husbyggnader och dylikt	»	4,500: —
lastkaj och plattform	»	800: —
diverse stängselanordningar	»	155: —
oförutsedda utgifter	»	880: —
		eller tillhopa kronor 17,200: —

Vidare anför järnvägsstyrelsen, att det syntes styrelsen ligga i
öppen dag, att anordnande af en hållplats, anlagd på sätt nu föreslagits
och afsedd att i fråga om godstransport uteslutande betjäna hospitalet,
icke kunde vara ändamålsenligt, enär för ett tillmötesgående af den kring-
liggande ortens behof af järnvägskommunikationer en station sannolikt
måste förr eller senare komma till stånd, vare sig att denna station
anlades, såsom kaptenen Sprinchorn förutsatt, vid Hökällan eller norr
därom vid Tufve bro eller stationens anordnande skedde, på sätt medi-
cinalstyrelsen tänkt sig, genom utvidgning af hållplatsen ifråga.

Under vidhållande af sitt den 7 juni 1905 i ärendet afgifna under-
dåniga utlåtande, afstyrkte därför styrelsen bifall till medicinalstyrelsens
hemställan.

Efter det nämndemannen Johan A. Nilsson i Backa m. fl. ingifvit
en underdånig skrift i ärendet, har Kungl. Maj:ts befallningshafvande i
Göteborgs och Bohus län, till följd af nådig remiss, afgifvit underdånigt
utlåtande och därvid öfverlämnat yttrande af vederbörande kronofogde
och länsman. Uti berörda utlåtande har Kungl. Maj:ts befallningshaf-
vande anført, att, därest man vid bestämmande af läget för en ifrågasatt
station å statsbanan genom Bohuslän å sträckningen mellan Tingstad och
Säfve endast hade att tillgodose befolkningens behof af förbättrade kom-

munikationer, syntes utan gensägelse den lämpligaste platsen för en dylik station vara vid Tufve bro. Därom vore dock ej nu fråga, utan om behovet för hospitalet att erhålla en station i sin närhet; och syntes detta vara så oafvisligt, att någon meningsskiljaktighet därom icke kunde råda. Däremot hade beträffande själfva platsen för stationen olika meningar gjort sig gällande. Det syntes Kungl. Maj:ts befallningshafvande, som om ortsbefolkningen skulle i viss mån blifva bättre tillgodosedd, om stationen förlades å den föreslagna platsen å Hökällans mark än i gränsen mellan Storhagen och Lillhagen. Emellertid hade hospitalsmyndigheterna framhållit, att stationens förläggning på den af hospitalsdirektionen ifrågasatta platsen skulle för hospitalet medföra afsevärdt större fördelar än om den förlades å Hökällan. Då ingen anledning finnes att draga i tvifvelsmål dessa myndigheters förmåga att afgöra, på hvad sätt hospitalets intressen blefve bäst tillgodosedda, syntes det Kungl. Maj:ts befallningshafvande, som om stationens läge närmast borde blifva beroende af hvilketdera intresset, hospitalets eller ortsbefolkningens, ansåges böra tillmätas största betydelse; och ville Kungl. Maj:ts befallningshafvande därvid endast hafva erinrat om att, huru än läget kommer att bestämmas, intetdera intresset blefve i mera nämnvärd grad åsidosatt.

Departement-
chefens
yttrande.

Göteborgs hospital, som är beläget på Hisingen, har hittills stått i förbindelse med Göteborgs stad endast genom landsvägen och är afståndet till nämnda stad denna väg omkring 7 kilometer. Då nu den nyanlagda statsbanan genom Bohuslän passerar nära intill hospitalet öfver dettas område, synas väsentliga fördelar för hospitalet kunna vinnas genom att vid detsamma anlägga en station eller hållplats. Därigenom skulle nämligen befordrande af patienter till och från hospitalet underlättas och för befolkningen i såväl Göteborg som länet i öfrigt en bekvämare förbindelse med hospitalet ernås. Därjämte skulle, då hospitalet för tillförsel af det hufvudsakliga af sina förnödenheter är hänvisadt så godt som uteslutande till Göteborg och fraktkostnaderna för hospitalet med anlåtande af landsvägen varit särdeles höga, genom en stationsanläggning vid hospitalet en betydlig, direkt vinst uppstå på grund af därigenom uppkommande minskning i fraktkostnaden.

Denna vinst är dock i viss mån beroende på hvilken plats, som kommer att väljas för stationsanläggningen. Enligt en af t. f. medicinalrådet G. R. Stenbeck uppgjord beräkning skulle nämligen, under förutsättning att stationen eller hållplatsen anlades å den af hospitalsdirektionen föreslagna plats i gränsen mellan hospitalets egendom Storhagen och

egendomen Lillhagen, i fraktkostnader för stenkol, ved och proviantartiklar från Göteborg till hospitalet uppstå en årlig besparing af tillhoppa omkring 4,565 kronor, utgörande omkring 75 % af den nu utgående fraktkostnaden på dessa artiklar. Genom en sådan besparing skulle kostnaden för anläggningen icke allenast förräntas utan äfven inom få år amorteras. Väljes åter egendomen Hökällan såsom plats för en stationsanläggning, skulle på grund af försvärad transport från den blifvande stationen till hospitalet besparingen i fraktkostnaderna blifva helt ringa, enligt hvad från hospitalet uppgifvits, endast omkring 10 %. Ser man sålunda frågan ur synpunkten af hospitalets intresse, synes ingen tvekan kunna råda om att ej den af hospitalsdirektionen föreslagna och jämväl af medicinalstyrelsen förordade platsen är den lämpligaste; och man bör så mycket mera i första rummet kunna taga hänsyn till detta hospitals intresse, som ortsinvånarnas önskingar i frågan synas vara tämligen delade. Åtskilliga jordägare i Backa och Tufve socknar hafva nämligen tidigare i ärendet hos järnvägsstyrelsen protesterat mot den af Mellin med flera föreslagna platsen för station och framhållit platsen vid hospitalet såsom till största nytta för orten. Dessutom kan, såsom i ärendet äfven påpekats, därest ortsintresset skulle så påfordra, en stationsanläggning å den för ortsinvånarna lämpligaste platsen sedermera komma till stånd utan hinder af nu ifrågasatta förslag. Den omständigheten att för anordnande af station vid Hökällan tecknats ett så stort belopp som öfver 18,000 kronor synes mig, då det gäller att mäta befolkningens intresse af frågan, icke böra tilläggas alltför stor betydelse, enär den afgjordt största delen af nämnda belopp skulle tillskjutas af ägaren till Hökällan och honom närstående personer. På grund häraf finner jag, att till anläggningens utförande bör väljas platsen invid hospitalet i gränsen mellan egendomarna Storhagen och Lillhagen.

Äfven i fråga om den blifvande anläggningens omfattning finner jag hospitalets behof böra vidhållas såsom den afgörande synpunkten; och enär enligt vederbörande direktions mening, hvaruti medicinalstyrelsen instämt, en hållplats i enlighet med kaptenen Sprinchorns förslag är för hospitalet fullt tillräcklig, anser jag, att anläggningen bör inskränkas till en sådan hållplats. Densamma skulle då upplåtas för allmän persontrafik, men godstrafik därstädes ej förekomma i större omfattning än hvad som erfordras för tillgodoseende af hospitalets behof.

Beträffande frågan om anvisande af medel för anläggningens utförande, har medicinalstyrelsen hemställt om bemyndigande att af förslagsanslaget till hospitals underhåll utbetala för ändamålet erforderligt

belopp. Visserligen skulle äfven ifrågavarande utgift, på grund af de genom stationsanläggningen besparade fraktkostnader, komma berörda anslag till godo såsom minskning i de årliga kostnaderna för underhåll af Göteborgs hospital, men, då ifrågavarande anläggning i sin helhet är en nybyggnad, kan den näppeligen hänföras till det med berörda anslag afsedda ändamål. Då sålunda förslagsanslaget till hospitals underhåll ej synes mig böra anlitas och detta så mycket mindre, som detta anslag ändock är hårdt anlitat, finner jag mig böra tillstyrka Kungl. Maj:t att för ändamålet af Riksdagen äska särskildt anslag.

På grund af hvad sålunda förekommit får jag alltså hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå Riksdagen

att, under förbehåll af kostnadsfri markupplåtelse enligt Johan Alfred Nilssons i Lillhagen förut omförmälda förbindelse, för anläggning af en hållplats å statsbanan genom Bohuslän i gränsen mellan Göteborgs hospitals egendom Storhagen och egendomen Lillhagen i hufvudsaklig öfverensstämmelse med kaptenen Sprinchorns förslag på extra stat för år 1908 anvisa ett belopp af 17,200 kronor, med rätt för Kungl. Maj:t att låta förskottsvis under år 1907 af tillgängliga medel utanordna nämnda belopp.

Hvad departementschefen sålunda hemställt, däruti statsrådets öfriga ledamöter instämde, behagade Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten bifalla samt förordnade, att i följd häraf nämde proposition skulle till Riksdagen aflätas af den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

J. V. Wallin.